יא: המביא גט פרק ראשון גיטין

עדים החתומים על הגט ושמותיהן בו'. פי' מי אמרי' דישראל גיטו וכשר לר"מ לו בעדי מסירה לרבי אלעזר אלא תלוין להו בעובדי כוכבים אלא מ"ש דודע בודאי שהן עובדי כוכבים דלא שכיחי מלמא שיתמנו עובדי כוכבים בגיטין לו דלמא כיון דשמותיהן כשמות עובדי כוכבים מיישינן שמא עובדי כוכבים גיטו ולא מתכשרי אפי' בעדי מסירה לרבי אלעזר ואפי' לר"ש דהא לא מכשיר אלא בשמות מובהקין והכא הם שמות שאין מובהקין דהא מספקינן לי עובדי כוכבים הם לי לאו ובשמות מובהקין איכא לספוקי דפשיטו דעובדי כוכבים הן דהא בכל דוכתי לא מייש' דלמא אתו למימסן עליהו וקאמר לא בא לידינו אלא לוקום ולום והכשרנו משום דהוו שמות מובהקין ולא אתו למימסן עלייהו כר"ש אבל בשמות שאין מובהקין דלאו ודאי עובדי כוכבים גיטו מיישינן וקא פריך מגיטין הנאין ממה"ר כו' וקס"ד דהא דקתני שרוב ישראל שבחו"ל שמותיהן כשמות עובדי כוכבים לא להכשיר דוקא במדינת הים קאתי אלא מומן טעם לדבר דרגילות הוא למסקי ישראל בשמות עובדי כוכבים שהרי בח"ל רובן כשמות עובדי כוכבים הילכך בא"י נמי אין לחוש שמא עובדי כוכבים הן דאין רגילות לתתום עובדי כוכבים בגיטין ומשני דוקא בנאין ממו"ל קמכשרי. כן נראה לר"י:

בגיטי נשים אבל לא בשחרורי עבדים. בירושלמי בעי הגע עצמך היה עבדו של קין הרי מוכה הוא לעבד הרי שהיתה אשתו של מוכה שאין הרי זכות הוא לה לית לך אלא כהדא אילו המוכר עבדו אלא מדעתו שמא אינו מכור אילו המגרש אשה אלא מדעתה שמא מגורשת היא פירוש על ידי אחר העבד נמכר על כרחו ואין האשה מתגרשת על ידי אחר בעל כרחה: **יתיב** רב הונא ורב יצחק קמיה דר' ירמיה. אר"מ דאין זה רב הונא שמזכיר פתם בכל הש"ס דאותו היה גדול הרבה מר' ירמיה ולא הוה יתיב קמיה ועוד דקרי להו דלקרי ור' ירמיה תנייו של ר' זירא וקטן ממנו כדאמר בנדה (דף נג.) בעי מיניה ר' ירמיה מר' זירא כו' עד כאן הניאו רבי ירמיה לר' זירא לידי גיחוך ולא גחך ור' זירא תלמידו של רב יהודה כדאמרינן דהוה משתמטינ מרב יהודה משום דבעי למיסק לארץ ישראל ושמואל שהיה רבו של רב יהודה היה צריך לו לרב הונא כדאמר ברש פירקין (דף ה.) בעא מיניה שמואל מרב הונא ב' שהביאו גבו כו' וכמולין פ"ק (דף יב.) בעא מיניה שמואל מרב הונא מנין למתעסק בקדשים כו'[1]: **שמע** מינה **התופס לבעל** חוב קנה. פירש לר"י אפילו לי תופס לבעל חוב קנה הייינו משום שהוא שליח וקונה אפילו בע"כ לפי שהוא חייב כאילו תפס הוא עצמו אבל כאן אפי' העבד עצמו אינו יכול לעכב את האדון מלחזור בו אם היה נותן גט שחרור לדעת כן שלא יתאחרו אם כן למה יעכב המקבל את האדון מלחזור כיון דהשתא מ"ד דהאומר תנו לו כזכי דמי ועוד מה חייב האדון לעבד דחשיב ליה בחייב לבעל חוב אבל אם תפס הוא לבעל חוב